

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 210

fyrtioandra årgången

10 augusti 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	<i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>	
	Kommissionens förordning (EG) nr 1757/1999 av den 9 augusti 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 1758/1999 av den 9 augusti 1999 om inledande av en anbudsfordran för bidrag eller avgift för export av råg till alla tredje länder	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 1759/1999 av den 9 augusti 1999 om rättelse till förordning (EG) nr 1725/1999 om leveranser av delade arter som livsmedelsbistånd	6
	Kommissionens förordning (EG) nr 1760/1999 av den 9 augusti 1999 om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet	7
	Kommissionens förordning (EG) nr 1761/1999 av den 9 augusti 1999 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 1762/1999 av den 9 augusti 1999 om återinförande av förmånstullar vid import av småblommiga rosor med ursprung i Israel	10
*	Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/72/EG av den 29 juli 1999 om ändring av rådets direktiv 92/117/EEG om skyddsåtgärder mot specifika zoonoser och zoonotiska agenser hos djur och animaliska produkter för att förhindra utbrott av livsmedelsburna infektioner och förgiftningar	12

- * **Kommissionens direktiv 1999/80/EG av den 28 juli 1999 om införande av ett verksamt ämne (azimsulfuron) i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾** 13
-

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

1999/554/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 19 juli 1999 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till kopieringspapper ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 2144]** 16

1999/555/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 22 juli 1999 om ett principiellt erkännande av fullständigheten i den dokumentation som inlämnats för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av BAS 656H (dimetenamid-p), AC 900001 (pikolinafen), ZA 1963 (pikoxystrobin) i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 2276]** 22

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1757/1999
av den 9 augusti 1999
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

1. I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

2. Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 augusti 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 augusti 1999.

På kommissionens vägnar
Monika WULF-MATHIES
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 9 augusti 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	
0709 90 70	052	41,5	
	999	41,5	
0805 30 10	388	55,5	
	524	73,6	
	528	66,1	
	999	65,1	
	052	110,5	
0806 10 10	400	249,0	
	512	28,9	
	600	77,8	
	624	132,1	
	999	119,7	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	66,9
		400	50,5
508		62,7	
512		47,8	
524		48,2	
528		54,4	
800		183,3	
804		86,1	
999		75,0	
052		93,9	
0808 20 50	388	70,4	
	512	53,9	
	528	81,0	
	999	74,8	
0809 20 95	052	176,0	
	400	178,1	
	616	250,7	
	999	201,6	
0809 30 10, 0809 30 90	052	66,7	
	999	66,7	
0809 40 05	064	54,2	
	068	46,6	
	999	50,4	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2645/98 (EGT L 335, 10.12.1998, s. 22). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1758/1999

av den 9 augusti 1999

om inledande av en anbudsinfordran för bidrag eller avgift för export av råg till alla tredje länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

1. Med tanke på den aktuella situationen på marknaden för spannmål är det lämpligt att inleda en anbudsinfordran för det exportbidrag eller den exportavgift som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1501/95 i fråga om råg.
2. I förordning (EG) nr 1501/95 fastställs tillämpningsföreskrifter för anbudsförfarandet vad gäller bestämmande av exportbidraget och exportavgiften. Ett av åtagandena inom ramen för anbudsinfordran är förpliktelsen att lämna in en ansökan om exportlicens. En säkerhet för anbudsgivningen på 12 euro/ton som ställs vid inlämnandet av anbudet kan garantera att denna förpliktelse uppfylls.
3. Det är nödvändigt att fastställa en särskild giltighetstid för de licenser som utfärdas inom ramen för denna anbudsinfordran. Denna giltighetstid bör överensstämma med behoven på världsmarknaden för odlingssäsong 1999/2000.
4. För att säkerställa att alla parter behandlas lika är det nödvändigt att föreskriva att alla utfärdade licenserna skall ha samma giltighetstid.
5. För att ett anbudsförfarande som gäller export skall utfalla väl är det nödvändigt att fastställa en minsta kvantitet samt tidsfristen och formen för överlämnande av de ingivna anbudena till de behöriga myndigheterna.
6. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En anbudsinfordran för exportbidrag och/eller exportavgift enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1501/95 skall inledas.
2. Anbudsinfordran gäller råg som skall exporteras till alla tredje länder.

3. Anbudsinfordran är öppen till och med den 25 maj 2000. Under den tiden skall veckovisa anbudsinfordringar äga rum, vars kvantiteter och inlämningsdatum anges i tillkännagivandet om anbudsinfordran.

Artikel 2

Ett anbud är inte giltigt om det inte gäller minst 1 000 ton.

Artikel 3

Den säkerhet som avses i artikel 5.3 a i förordning (EG) nr 1501/95 skall vara 12 euro/ton.

Artikel 4

1. Då giltighetstiden för de exportlicenser som utfärdas i enlighet med artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1501/95 fastställs skall dessa licenser, trots artikel 21.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter⁽⁵⁾, anses vara utfärdade den dag anbudet lämnats in.

2. De exportlicenser som utfärdas inom ramen för det aktuella anbudsförfarandet skall gälla från och med dagen för deras utfärdande i enlighet med punkt 1, till och med utgången av den fjärde månaden därpå.

Artikel 5

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 besluta
 - att fastställa ett högsta exportbidrag med hänsyn särskilt till kriterierna i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95, eller
 - att fastställa en lägsta exportavgift med hänsyn särskilt till kriterierna i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95, eller
 - att inte fullfölja anbudsinfordran.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

2. När ett högsta exportbidrag har fastställts skall kontraktet tilldelas den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

3. När en lägsta exportavgift har fastställts skall kontrakt tilldelas den eller de anbudsgivare vars anbud ligger på samma nivå som den lägsta exportavgiften eller på en högre nivå.

Artikel 6

De ingivna anbuden skall genom medlemsstaternas förmedling nå kommissionen senast en och en halv timme efter utgången av tidsfristen för det veckovisa inlämnandet av anbuden, så som den anges i tillkännagivelsen om anbudsinfördan. De

skall överlämnas enligt tabellen i bilaga I och till de telex- och telefaxnummer som anges i bilaga II.

Om inga anbud lämnats skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om detta inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 7

De klockslag som fastställts för inlämnande av anbud är belgisk tid.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 augusti 1999.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Veckovis anbudsinfördan för bidrag eller avgift för export av råg till alla tredje länder

(Förordning (EG) nr 1758/1999)

(Sista datum för inlämnande av anbud [datum/tid])

1	2	3	
Anbudsgivarens nummer	Kvantitet i ton	A	B
		Exportavgiftens belopp i EUR/ton	Exportbidragets belopp i EUR/ton
1			
2			
3			
etc.			

BILAGA II

Endast följande telex- och telefaxnummer i Bryssel (GD VI/C/1) får användas:

- Telex 22037 AGREC B,
 22070 AGREC B (grekiska bokstäver).
- Fax 295 25 15,
 296 49 56.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1759/1999
av den 9 augusti 1999
om rättelse till förordning (EG) nr 1725/1999 om leveranser av delade ärter som livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen⁽¹⁾, särskilt artikel 24.1 b i denna, och

av följande skäl:

1. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1725/1999⁽²⁾ utfärdades en anbudsinfördran för leverans av delade ärter som livsmedelsbistånd.
2. Revisionen har påpekat att i denna förordning finns ett fel i fotnot 9 i bilagan och att förordningen i fråga därför bör beriktigas.
3. Tidsfristerna för leverans och för ingivande av anbud bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 1725/1999 skall fotnot 9 i bilagan ersättas med följande:

"⁽⁹⁾ Frakten skall ske i 20-fotscontainrar enligt FCL/FCL-villkoren.

Leverantören skall bära kostnaden för containrarna fram till att containrarna staplas i containerterminalen i utskenningshamnen. Mottagaren skall bära alla ytterli-

gare lastningskostnader, inklusive kostnaden för att flytta containrarna från container-terminalen.

Leverantören skall till speditören lämna en fullständig packlista för varje container, med uppgift om det antal som omfattas av varje aktionsnummer enligt vad som anges i anbudsinfördran.

Leverantören skall försegla varje container med en nummerad försegling (ONE-SEAL, SYSKO locktainer 180 eller liknande förseglingar med hög säkerhet) och mottagarens representant skall informeras om detta nummer."

Artikel 2

I förordning (EG) nr 1725/1999 skall punkterna 17 och 19 i bilagan ersättas med följande:

"17. **Leveranstid (intervall eller sista dag) för det fastställda leveransstadiet:**

— första leveranstid: 20.9–10.10.1999

— andra leveranstid: 4–24.10.1999

19. **Frist för ingivande av anbud: (kl. 12.00 lokal tid i Bryssel):**

— första leveranstid: 31.8.1999

— andra leveranstid: 14.9.1999."

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 augusti 1999.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 203, 3.8.1999, s. 25.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1760/1999
av den 9 augusti 1999
om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 134/1999⁽²⁾, och

av följande skäl:

1. I förordning (EG) nr 936/97 fastställs i artiklarna 4 och 5 villkoren angående ansökningar om och utfärdande av importlicenser för det kött som avses i artikel 2 f i samma förordning.
2. I artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 fastställs att den kvantitet av färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet med ursprung i Förenta staterna och i Kanada som får importeras på särskilda villkor fr.o.m. den 1 juli 1999 t.o.m. den 30 juni 2000 skall vara 11 500 t.

3. Det bör påpekas att de licenser som utfärdas i enlighet med denna förordning endast kan användas under deras giltighetstid med förbehåll för gällande bestämmelser om hälsoskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Alla ansökningar om importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet i enlighet med artikel 2 f i förordningen (EG) nr 936/97 som lämnats in från och med den 1 till och med den 5 augusti 1999 skall beviljas i sin helhet.
2. Ansökningar om licenser för 2 425,900 ton lämnas in i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 936/97 under de första fem dagarna i september 1999.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 augusti 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 augusti 1999.

På kommissionens vägnar
Monika WULF-MATHIES
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 137, 28.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 17, 22.1.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1761/1999**av den 9 augusti 1999****om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i Västbanken och

Gazaremsan ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97 ⁽⁴⁾ skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 10 augusti 1999.

Den skall tillämpas från den 11 till den 24 augusti 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 augusti 1999.

På kommissionens vägnar
Monika WULF-MATHIES
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

BILAGA

(i EUR per 100 enheter)

Period: 11-24 augusti 1999

Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	11,57	10,58	17,69	7,77
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	—	—	7,50	6,65
Marocko	—	—	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	—	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1762/1999

av den 9 augusti 1999

om återinförande av förmånstullar vid import av småblommiga rosor med ursprung i Israel

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av den
21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämp-
ning av förmånstullar på import av vissa blommor med
ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Väst-
banken och Gazaremsan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning
(EG) nr 1300/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 b i denna, och

med beaktande av följande:

1. I förordning (EEG) nr 4088/87 fastställs villkoren för
tillämpningen av förmånstullar på storblommiga rosor,
småblommiga rosor, nejlikor och prydnadsnejlikor (på
kvist) inom gränserna för de tullkvoter som årligen
öppnas för import av färska snittblommor till gemen-
skapen.

2. Genom rådets förordning (EG) nr 1981/94 ⁽³⁾, senast
ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 650/
98 ⁽⁴⁾, öppnas och föreskrivs förvaltningen av gemen-
skapens tullkvoter för vissa produkter med ursprung i
Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marocko, Västbanken och
Gazaremsan, Tunisien och Turkiet, samt om föreskrifter
för ökning och anpassning av dessa tullkvoter.

3. I kommissionens förordning (EG) nr 1761/1999 ⁽⁵⁾ fast-
ställs gemenskapens producent- och importpriser på
nejlikor och rosor för tillämpningen av förfarandet vid
import från de berörda länderna.

4. I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 ⁽⁶⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97 ⁽⁷⁾, fastställs
tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.

5. Den förmånstull som fastställs för småblommiga rosor
med ursprung i Israel genom förordning (EG) nr 1981/
94 upphävs genom kommissionens förordning (EG) nr
1155/1999 ⁽⁸⁾.

6. På grundval av de prisnoteringar som har gjorts i
enlighet med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och
(EEG) nr 700/88 måste det konstateras att villkoret för
att återinföra den förmånstull som föreskrivs i artikel 2.4
i förordning (EEG) nr 4088/87 är uppfyllt i fråga om
småblommiga rosor med ursprung i Israel. Förmån-
stullen bör därför återinföras.

7. Mellan förvaltningskommitténs möten skall dessa
åtgärder vidtas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I fråga om import av småblommiga rosor (KN-nummer
ex 0603 10 11 och ex 0603 10 51) med ursprung i Israel
skall den förmånstullsats som fastställdes i den ändrade förord-
ningen (EG) nr 1981/94 återinföras.

2. Förordning (EG) nr 1155/1999 upphävs.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 augusti 1999.

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 199, 2.8.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 88, 24.3.1998, s. 8.

⁽⁵⁾ Se sida 8 i denna tidning.

⁽⁶⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 289, 22.10.1997, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 139, 2.6.1999, s. 20.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 augusti 1999.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 1999/72/EG

av den 29 juli 1999

om ändring av rådets direktiv 92/117/EEG om skyddsåtgärder mot specifika zoonoser och zoonotiska agenser hos djur och animaliska produkter för att förhindra utbrott av livsmedelsburna infektioner och förgiftningar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

1. Mot bakgrund av gjorda erfarenheter och den betydelse som läggs vid förebyggande och bekämpning av zoonoser förefaller det nödvändigt att göra en förnyad genomgång i sak av bestämmelserna i rådets direktiv 92/117/EEG av den 17 december 1992 om skyddsåtgärder mot specifika zoonoser och zoonotiska agenser hos djur och animaliska produkter för att förhindra utbrott av livsmedelsburna infektioner och förgiftningar ⁽⁴⁾.
2. En sådan förnyad genomgång i sak skulle kunna innebära att nya bestämmelser om systemet för rapportering av zoonoser införs, liksom förbättrade regler för bekämpning och utrotande av salmonella hos fjäderfäbesättningar, samt ett system för att bekämpa andra zoonoser än salmonella.
3. Vid en sådan förnyad genomgång krävs det att alla berörda parter konsulteras och yttrar sig, särskilt konsumentorganisationerna, jordbrukarna och forskningsvärlden.
4. I väntan på denna förnyade genomgång är det lämpligt att samtidigt flytta fram både tidpunkten för framläggandet av de planer som tredje land skall ge in och den tidpunkt då kommissionen är skyldig att för Europaparlamentet och rådet framlägga förslag om nya bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/117/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 14.2 skall orden "den 31 december 1998" ersättas med orden "ett år efter det att de rättsakter som antas till

följd av de förslag som avses i artikel 15a.2 har trätt i kraft,".

2. Artikel 15a skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall datumet "den 1 november 1997" ersättas med datumet "den 31 mars 2000".
- b) I punkt 2 mot slutet skall datumet "den 1 juni 1998" ersättas med datumet "den 31 december 2000".

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 maj 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningar skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall informera de andra medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 juli 1999.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

S. HASSI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 63, 5.3.1999, s. 8.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 28 april 1999 (EGT C 169, 16.6.1999).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 april 1999 (EGT C 219, 30.7.1999) Rådets beslut av den 19 juli 1999.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 38. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/22/EG (EGT L 113, 30.4.1997, s. 9).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 1999/80/EG

av den 28 juli 1999

om införande av ett verksamt ämne (azimsulfuron) i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/1/EG⁽²⁾, nedan kallat direktivet, särskilt artikel 6.1 i detta, och

av följande skäl:

1. I enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG erhöll Italien den 4 mars 1996 en ansökan från DuPont de Nemours Italiana SpA, nedan kallat det ansökande företaget, om införande av det verksamma ämnet azimsulfuron i bilaga I till direktivet.
2. I enlighet med bestämmelserna i artikel 6.3 i direktivet bekräftade kommissionen genom beslut 97/164/EG⁽³⁾ av den 17 februari 1997 att den akt med dokumentation som lämnats in för azimsulfuron i princip kunde anses uppfylla de krav på uppgifter och information som anges i bilaga II till direktivet samt motsvarande krav i bilaga III vad gäller växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne.
3. I enlighet med artikel 5.1 i direktivet skall ett verksamt ämne föras in i bilaga I för en period på högst tio år om det kan antas att ämnet inte har några skadliga effekter på människors eller djurs hälsa eller på grundvattnet och att det inte har någon oacceptabel inverkan på miljön.
4. Vad gäller azimsulfuron har effekterna på människors hälsa och på miljön bedömts i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.2 och 6.4 i direktivet för de användningsområden som det ansökande företaget uppgivit. I egenskap av rapporterande medlemsstat lämnade Italien den 22 maj 1997 in en utvärderingsrapport till kommissionen i detta ärende.
5. Den inkomna rapporten har granskats av medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för arbetet i Ständiga kommittén för växtskydd. Resultatet av denna granskning presenterades den 2 juli 1999 i form av en kommissionsrapport om azimsulfuron. Det kan bli nödvändigt att uppdatera denna rapport till följd av tekniska och vetenskapliga framsteg. Då detta sker måste

också villkoren för införande av azimsulfuron i bilaga I till direktiv 91/414/EEG ändras, i enlighet med artikel 6.1 i det direktivet.

6. Akten och granskningen har också lämnats till Vetenskapliga kommittén för växter. Kommittén avgav sitt yttrande 4 februari 1999. Kommittén fann att det föreligger en potentiell risk för vattenlevande organismer och landväxter som inte är målarter, och således måste riskminskande åtgärder vidtas⁽⁴⁾.
7. Det har framgått av de olika undersökningar som har gjorts, att växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga i allmänhet kan antas uppfylla de krav som fastställs i artikel 5.1 a, 5.1 b och 5.3 i direktivet, särskilt vad gäller de undersökta användningsområdena. Det är därför nödvändigt att införa det verksamma ämnet i bilaga I, för att säkerställa att de växtskyddsmedel som innehåller detta ämne kan godkännas i samtliga medlemsstater i enlighet med direktivets bestämmelser.
8. Efter det att införandet skett är det nödvändigt att medlemsstaterna beviljas en rimlig tidsfrist för att genomföra bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG vad gäller växtskyddsmedel som innehåller azimsulfuron och, i synnerhet, för att inom denna tidsperiod granska de tillfälliga godkännanden som redan utfärdats, eller för att senast i slutet av denna tidsperiod utfärda nya godkännanden i enlighet med direktivets bestämmelser. En längre tidsfrist kan också krävas beträffande de växtskyddsmedel som innehåller azimsulfuron och andra verksamma ämnen som finns upptagna i bilaga I.
9. Det är lämpligt att innehållet i den slutliga granskningsrapporten (utom sådan konfidentiell information som avses i artikel 14 i direktivet) genom medlemsstaternas försorg hålls tillgänglig eller görs tillgänglig för konsultation av alla berörda parter.
10. Granskningsrapporten är en nödvändig förutsättning för att medlemsstaterna på ett korrekt sätt skall kunna tillämpa flera avsnitt av de enhetliga principer som fastställs i bilaga VI till direktivet, i de fall dessa principer hänförs till utvärderingen av de uppgifter i bilaga II som inlämnats i syfte att ligga till grund för ett införande av ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 21, 28.1.1999, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 64, 5.3.1997, s. 17.

⁽⁴⁾ Yttrande från Vetenskapliga kommittén för växter om införande av azimsulfuron i bilaga I till direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (SCP/AZIM/002-slutlig 24.2.1999).

11. De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med det yttrande som Ständiga kommittén för växtskydd inkom med den 2 juli 1999.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Azimsulfuron skall föras in som ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG i enlighet med vad som framgår av bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 april 2000.

2. Med hänsyn till utvärdering och beslutsfattande enligt de enhetliga principer som anges i bilaga 6 till rådets direktiv 91/414/EEG på grundval av en dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet, skall den period som föreskrivs i punkt 1 förlängas till 1 april 2001 befintliga tillfälliga godkännanden av växtskyddsprodukter med azimsulfuron.

3. Vad gäller växtskyddsmedel som förutom azimsulfuron också innehåller något annat verksamt ämne som finns upptaget i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, skall dock den tidsfrist som avses i punkt 1 förlängas om en längre införande-

period föreskrivs i det direktiv som avser införande av detta andra verksamma ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.

4. Medlemsstaterna skall hålla granskningsrapporten tillgänglig, utom vad gäller sådan konfidentiell information som avses i artikel 14 i direktivet, så att samtliga berörda parter kan konsultera den, eller skall på begäran göra rapporten tillgänglig för dessa parter.

5. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den 1 oktober 1999.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

AZIMSULFURON

1. Beteckning
(enligt IUPAC) 1-(4,6-dimetoxypyrimidin-2-yl)-3-[1-metyl-4-(2-metyl-2H-tetrazol-5-yl)-pyrazol-5-ylsulfonyl]-urea
 2. Särskilda villkor:
 - 2.1 Det verksamma ämnet skall ha en lägsta renhetsgrad på 980 gram per kilo teknisk produkt.
 - 2.2 Det får endast godkännas för användning som herbicid.
 - 2.3 Besprutning i luften får inte tillåtas.
 - 2.4 Medlemsstaterna måste fästa särskild uppmärksamhet vid inverkan på vattenlevande organismer och landväxter som inte är målarter och se till att villkoren för godkännande, vid behov, omfattar riskminskande åtgärder (t.ex. vid risodling minimiperioder för kvarhållande av vatten före avledning).
 - 2.5 Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI skall hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om azimsulfuron, särskilt tillägg I och II i denna, i den form den godkänts av Ständiga kommittén för växtskydd den 2 juli 1999.
 3. Införandet gäller till och med den 1 oktober 2009.
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 juli 1999

om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till kopieringspapper

[delgivet med nr K(1999) 2144]

(Text av betydelse för EES)

(1999/554/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 880/92 av den 23 mars 1992 om ett gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.1 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

1. I artikel 5.1 första stycket i förordning (EEG) nr 880/92 föreskrivs att villkoren för tilldelning av gemenskapens miljömärke skall fastställas för varje produktgrupp för sig.
2. Enligt artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 880/92 skall en produkts påverkan på miljön bedömas i enlighet med de särskilda kriterierna för produktgrupper.
3. Genom beslut 96/467/EG ⁽²⁾ fastställde kommissionen ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till kopieringspapper, vilka enligt artikel 3 i det beslutet gäller till och med den 16 juli 1999.
4. Den definition av produktgruppen och de ekologiska kriterier som fastställdes genom beslut 96/467/EG bör ses över och anpassas till utvecklingen på marknaden.
5. Det är lämpligt att fatta ett nytt beslut om fastställande av ekologiska kriterier för denna produktgrupp med en giltighetstid på ytterligare tre år från och med den dag då de tidigare kriterierna upphör att gälla.

6. I enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 880/92 har kommissionen rådgjort med de närmast berörda intressegrupperna i ett samrådsforum.

7. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 880/92.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med produktgruppen "kopieringspapper" (nedan kallad produktgruppen) avses ark eller rullar av otryckt papper i olika format som används för kopieringsmaskiner, faxmaskiner och skrivare. Värmekänsligt papper och självkopierande papper ingår inte i denna produktgrupp.

Artikel 2

Miljöpåverkan av den produktgrupp som definieras i artikel 1 skall bedömas mot bakgrund av de särskilda ekologiska kriterier som anges i bilagan.

Artikel 3

Definitionen av och kriterierna för produktgruppen skall gälla från och med den 17 juli 1999 till och med den 1 juli 2002. Om ett nytt beslut om fastställande av ekologiska kriterier för denna produktgrupp fortfarande inte antagits den 1 juli 2002 skall giltighetsperioden förlängas fram till och med den 1 juli 2003 eller till dess att ett nytt beslut antagits, om detta skulle ske tidigare.

⁽¹⁾ EGT L 99, 11.4.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 192, 2.8.1996, s. 29.

Artikel 4

För administrativa ändamål skall denna produktgrupp tilldelas kodnummer 011.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Ritt BJERREGAARD

Ledamot av kommissionen

BILAGA

För att tilldelas ett miljömärke skall produkten enligt artikel 1 uppfylla kriterierna i denna bilaga, och att så är fallet skall kontrolleras genom tester som utförs på det sätt som anges i kriterierna. I tillämpliga fall får andra testmetoder användas om de godkänns som likvärdiga av det behöriga organ som bedömer ansökan. I de fall då inga tester anges eller då de anges i kontroll- och övervakningssyfte, skall de behöriga organen förlita sig på de deklARATIONER och den dokumentation som sökanden tillhandahåller eller på oberoende verifikationer.

Vid bedömning av ansökningar och vid kontroll av uppfyllandet av kriterierna i denna bilaga rekommenderas de behöriga organen att ta hänsyn till om ett erkänt miljöstyrningssystem som EMAS eller ISO 14001 används (sådana system måste dock inte användas).

Det främsta syftet med dessa kriterier är

- att minska utsläppen av vissa giftiga eller på annat sätt förorenande ämnen i vattendrag,
- att minska miljöskador eller miljörisker i samband med energianvändning (global uppvärmning, försurning, uttunning av ozonskiktet, förbrukning av icke-förnybara resurser) genom att minska energiförbrukningen och därmed förknippade utsläpp i luften,
- att minska miljöskador och miljörisker i samband med användning av farliga kemikalier,
- att skydda skogarna genom att tillämpa principer för hållbart skogsbruk.

Kriterierna har fastställts på en nivå som främjar märkning av papper som tillverkats av returfiber, eller av nyfiber eller blandningar därav som producerats med teknik som uppfyller bästa möjliga miljönormer.

EKOLOGISKA KRITERIER

1. Utsläpp i vatten

De totala utsläpp i vatten som pappersprodukten ger upphov till efter rening (oavsett om reningen sker på produktionsstället eller inte) skall beräknas som summan av utsläppen från pappersmasse- och papperstillverkningen och får inte överstiga följande gränsvärden:

- 30 kg syreförbrukande organiskt material (COD) per ton tillverkat papper.
COD skall mätas i enlighet med ISO 6060 eller motsvarande standard.
- 0,30 kg absorberbara organiska halogener (AOX, som Cl) per ton tillverkat papper. Varje massaproducerande anläggning får släppa ut högst 0,50 kg AOX (som Cl) per ton lufttorkad massa.
AOX skall mätas i enlighet med ISO 9562 eller motsvarande standard. Denna mätning är endast nödvändig om klorblekmedel används.

Sökanden skall lämna uppgifter om vattenförbrukningen i de olika tillverkningsstegen per ton pappersmassa och papper som tillverkats (dessa uppgifter behövs för att utvärdera beräkningarna av belastningar och koncentrationer i spillvattnet).

2. Utsläpp i luft

De totala utsläpp i luften som pappersprodukten ger upphov till skall beräknas som summan av utsläppen från pappersmasse- och papperstillverkningen och får inte överstiga följande gränsvärden:

- 1,5 kg svavelföreningar (som S) per ton tillverkat papper. Utsläppen från elproduktionen behöver inte beaktas.
- 3,0 kg kväveoxider (NO_x, som NO₂-ekvivalenter) per ton tillverkat papper. Utsläppen från elproduktionen behöver inte beaktas.
- 1 500 kg koldioxid från icke förnybara källor per ton tillverkat papper, inklusive utsläpp från elproduktionen (oavsett om denna sker på produktionsstället eller inte).

3. Energianvändning

Den totala energiförbrukningen vid tillverkning av pappersprodukten skall beräknas som summan av energiförbrukningen vid pappersmasse- och papperstillverkningen och får inte överstiga följande gränsvärden:

- 26 GJ värmeenergiförbrukning per ton tillverkat papper.
- 7 GJ (1 940 kWh) elektricitet per ton tillverkat papper.

Sökanden skall beräkna den totala energitillförseln, uppdelad på värmelämplig bränsle och elektricitet som används vid tillverkning av pappersmassa och papper, inklusive energi som används för att avlägsna tryckfärg från pappersavfall som används för tillverkning av returpapper.

Den totala värmeenergin omfattar alla inköpta bränslen, utom sådana bränslen som används för intern energiproduktion. Den omfattar även värmeenergi som återvunnits genom förbränning av lut och avfall från processer på produktionsstället (t. ex. träavfall, sågspån, lut, pappersavfall, utskottspapper), samt värme som återvunnits vid intern energiproduktion. Sökanden behöver emellertid endast räkna 80 % av värmeenergin från sådana källor när den totala värmeenergin beräknas.

Med elektrisk energi avses nettomängden tillförd energi som kommer från nätet och från intern elproduktion mätt som elkraft. Elektricitet som används för behandling av spillvatten behöver inte beaktas.

4. Fibrer — hållbart skogsbruk

Träfiber, returfiber eller fiber från annat material kan användas.

Om nya träfibrer från skogar används skall de operatörer som förvaltar skogarna där fiberråvarorna hämtas handla i enlighet med principer och vidta åtgärder som syftar till att garantera ett hållbart skogsbruk. För att styrka att så är fallet skall sökanden tillhandahålla en deklaration eller regler, riktlinjer eller liknande dokument beträffande skogsskötseln från dessa operatörer och/eller från pappersmasseproducenten.

I Europa skall ovan nämnda principer och åtgärder överensstämma med de europeiska riktlinjer för hållbar skogsförvaltning som antogs vid ministerkonferensen i Lissabon om skydd av Europas skogar (2–4 juni 1998). Utanför Europa skall de överensstämma med de principer som slogs fast vid FN:s konferens om miljö och utveckling (UNED) i Rio de Janeiro (juni 1992) och, i tillämpliga fall, med de kriterier och riktlinjer för hållbart skogsbruk som antagits inom ramen för internationella och regionala initiativ (Internationella organisationen för tropiskt trä [ITTO], Montreal, Tarapoto, UNEP-FAO:s Dry-Zone Africa Initiative).

5. Farliga kemiska ämnen

Klorgas får inte användas som blekmedel. Detta krav gäller inte vid tillverkning och användning av klordioxid. (Observera: Detta krav gäller även blekning av returfiber. Det accepteras emellertid att fibrerna under sin tidigare livscykel kan ha blekts med klorgas.)

Kemiska ämnen som klassificerats som miljöfarliga och som tilldelats riskfraserna R50 och R53 enligt rådets direktiv 67/548/EEG⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/98/EG⁽²⁾, får vid produktionen inte tillsättas i sådan mängd att halten i papperet blir högre än 0,1 viktprocent.

6. Avfallshantering

Alla tillverkare av pappersmassa och kopieringspapper skall förfoga över ett system för hantering av avfalls⁽³⁾ och restprodukter som uppstår vid produktionsanläggningarna. Systemet skall dokumenteras eller förklaras i ansökan och skall åtminstone omfatta metoder för att

- skilja ut återvinningsbara material från den övriga avfallsmängden och använda dem,
- skilja ut material för andra syften, till exempel förbränning för att generera ånga, eller användning inom jordbruket,
- hantera farligt avfall⁽³⁾.

ANVÄNDBARHET

Produkten skall vara ändamålsenlig.

KONSUMENTINFORMATION

Följande information skall anges på produktens primär- och sekundärförpackning:

"Denna produkt uppfyller kraven för gemenskapens miljömärke, bland annat eftersom den tillverkats med begränsade utsläpp till vatten (COD, AOX) och luft (S, NO_x, CO₂) samt begränsad energianvändning och användning av fossila bränslen.

Använt papper bör samlas in och återvinnas."

Tillverkaren får även ange minsta procentandel returfiber.

⁽¹⁾ EGT L 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 355, 30.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Såsom detta defineras av de myndigheter som utövar tillsyn över de berörda produktionsställena för pappersmassa och papper.

TEKNISKT TILLÄGG

DEFINITIONER, TESTKRAV OCH DOKUMENTATION

Utsläppparametrar

Perioden för mätningarna och massbalansen skall baseras på tolv månaders produktion. Om det rör sig om en ny eller ombyggd tillverkningsanläggning skall mätningarna baseras på minst 45 på varandra följande dagar med stabil produktion. Mätningarna skall vara representativa för respektive kampanjkörning.

Om en produkt tillverkas av massa av flera olika kvaliteter skall utsläppsvärdena beräknas som ett vägt medelvärde av de massakvaliteter som används. De totala utsläppen skall beräknas genom att utsläppen från massa- och papperstillverkningen läggs ihop.

Mätningarna skall utföras av godkända laboratorier eller oberoende provningsinstitut som följer standarden EN 45001. Massa- eller papperstillverkarens laboratorium får emellertid genomföra mätningarna av utsläppen om något av följande villkor är uppfyllt:

- Den ansvariga tillsynsmyndigheten godtar den provtagning och analys som utförs i det aktuella laboratoriet.
- Tillverkaren har ett kvalitetssystem som omfattar övervakning av provtagning och analys och detta system är godkänt enligt ISO 9001 eller ISO 9002.
- Det aktuella laboratoriet är ett officiellt GLP-godkänt laboratorium (GLP = Good Laboratory Practice, god laboratoriesed).

Vid mätning av utsläpp till vatten skall proverna vara ofiltrerade och osedimenterade och tas efter rening (vid produktionsstället eller ett offentligt reningsverk).

AOX

AOX skall mätas i processer där klorföreningar används för blekning av pappersmassan. Detta innebär att AOX inte behöver mätas

- i spillvatten från papperstillverkning som inte sker på samma plats som massatillverkningen,
- i spillvatten från massatillverkning utan blekning, eller
- där blekningen utförs med klorfria ämnen.

Svavel och kväveoxider

Sökanden skall redovisa balanserna av utsläppen av svavel och kväveoxid i luften. Denna redovisning skall avse alla utsläpp som sker under massa- och papperstillverkningen, utom utsläpp i samband med elproduktionen. Mätningarna skall omfatta återvinningspannor, kalkbrännugnar, ångpannor och förbränningsugnar för starkt luktande gaser, om sådana finns. Även diffusa utsläpp skall beaktas.

Koldioxid

Sökanden skall redovisa balansen av koldioxidutsläppen till luften. Denna redovisning skall omfatta alla icke förnybara bränslen som används vid massa- och papperstillverkningen, dvs. även utsläpp i samband med elproduktionen (oavsett om den sker på produktionsstället eller inte). Utsläppsfaktorerna i tabell 1 skall användas vid beräkning av koldioxidutsläppen från bränslen.

Tabell 1

CO₂-ekvivalenter från icke förnybara bränslen

Bränsle	CO ₂ -utsläpp	Enhet
Kol	95	g CO ₂ /MJ
Råolja	73	g CO ₂ /MJ
Eldningsolja klass 1	74	g CO ₂ /MJ
Eldningsolja klass 2-5	77	g CO ₂ /MJ
Bensin	69	g CO ₂ /MJ
Naturgas	56	g CO ₂ /MJ
El från nätet ⁽¹⁾	400	g CO ₂ /kWh

⁽¹⁾ Genomsnittligt värde för Europa.

Vad gäller el från nätet skall det värde som anges i tabellen användas för alla anläggningar inom Europeiska unionen. För anläggningar utanför Europeiska unionen får sökanden inkomma med dokumentation som gör det möjligt att fastställa genomsnittsvärdet för deras elleverantör(er), och använda detta värde i stället för det som anges i tabellen.

Farliga kemiska ämnen

Sökanden skall tillhandahålla en deklARATION från varje massaleverantör om att klorgas inte har använts för blekning av massan.

Sökanden skall tillhandahålla en förteckning över de kemiska produkter som använts vid papperstillverkningen. Denna förteckning skall omfatta produktens handelsnamn (märke) och användningsområde samt leverantörens namn. Förutom denna förteckning skall en försäkran med följande lydelse ingå: "Vid tillverkning av papperet har inget ämne som klassificerats som miljöfarligt och som tilldelats riskfras R50 och R53 enligt rådets direktiv 67/548/EEG ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/98/EG ⁽²⁾, tillsatts i sådan mängd att halten i papperet blir högre än 0,1 viktprocent." Tillverkningen av pappersmassan omfattas inte av detta krav.

Avfallshantering

Sökanden skall lägga fram dokument som beskriver hur avfall och restprodukter från de olika stegen i massa- och papperstillverkningen hanteras med avseende på de ovan angivna kraven.

Användbarhet

Sökanden skall tillhandahålla dokumentation som styrker produktens användbarhet. Denna dokumentation kan omfatta data från lämpliga testmetoder enligt ISO eller CEN, men kan även omfatta nationella eller egna testprocedurer. Testproceduren skall redovisas noggrant i ansökningshandlingarna.

⁽¹⁾ EGT L 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 355, 30.12.1998, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 juli 1999

om ett principiellt erkännande av fullständigheten i den dokumentation som inlämnats för detaljerad granskning inför ett eventuellt införande av BAS 656H (dimetenamid-p), AC 900001 (pikolinafen), ZA 1963 (pikoxystrobin) i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden

[delgivet med nr K(1999) 2276]

(Text av betydelse för EES)

(1999/555/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 1999/1/EG⁽²⁾, särskilt artikel 6.3 i detta, och

av följande skäl:

1. I direktiv 91/414/EEG (nedan kallat direktivet) föreskrivs att en gemenskapsförteckning skall upprättas över verksamma ämnen som är godkända att blandas i växtskyddsmedel.
2. Det ansökande företaget har lämnat in en akt med dokumentation om tre verksamma ämnen till medlemsstaternas myndigheter för att få dessa införda i bilaga I till direktivet.
3. En akt för det verksamma ämnet BAS 656H (dimetenamid-p) lämnades in av BASF AG till de tyska myndigheterna den 16 april 1999.
4. En akt för det verksamma ämnet AC 900001 (pikolinafen) lämnades in av Cyanamid Agro NV/SA till de tyska myndigheterna den 10 maj 1999.
5. En akt för det verksamma ämnet ZA 1963 (pikoxystrobin) lämnades in av Zeneca Agrochemicals till de irländska myndigheterna den 26 maj 1999.
6. Myndigheterna i fråga underrättade kommissionen om resultaten av en första undersökning av huruvida dokumentationen var fullständig vad gäller kraven på uppgifter och upplysningar enligt bilaga II och, vad beträffar åtminstone ett av de växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, enligt bilaga III till direktivet. I enlighet med föreskrifterna i artikel 6.2 i direktivet överlämnade de ansökande företagen därefter akterna till kommissionen och de andra medlemsstaterna.

7. Akterna för BAS 656H (dimetenamid-p), AC 900001 (pikolinafen), och ZA 1963 (pikoxystrobin) remitterades till Ständiga kommittén för växtskydd den 10 juni 1999.
8. Enligt artikel 6.3 i direktivet krävs en bekräftelse på gemenskapsnivå av att varje akt med dokumentation uppfyller kraven på faktauppgifter och upplysningar enligt bilaga II och, vad beträffar åtminstone ett av de växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, enligt bilaga III till direktivet.
9. En sådan bekräftelse är nödvändig för att en detaljerad granskning av dokumentationen skall kunna äga rum, och för att medlemsstaterna skall få möjlighet att provisoriskt godkänna de växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, med beaktande av de villkor som anges i artikel 8.1 i direktivet, särskilt villkoret om att en detaljerad utvärdering av de verksamma ämnena och av växtskyddsmedlen skall göras i enlighet med direktivets bestämmelser.
10. Ett sådant beslut hindrar inte att ytterligare faktauppgifter och upplysningar kan komma att avkrävas det ansökande företaget, om det under den detaljerade granskningen skulle visa sig att sådan information krävs för att ett beslut skall kunna fattas.
11. Medlemsstaterna och kommissionen har enats om att Tyskland skall fortsätta att noggrant granska dokumentationen om BAS 656H (dimetenamid-p) och AC 900001 (pikolinafen) och att Irland skall fortsätta att noggrant granska dokumentationen om ZA 1963 (pikoxystrobin).
12. Tyskland och Irland skall så snart som möjligt, och senast inom ett år, rapportera resultaten av sina undersökningar till kommissionen, och samtidigt ge rekommendationer om huruvida införande bör beviljas eller inte, samt ange eventuella villkor för införande. Då denna utvärderingsrapport inkommit skall den detaljerade granskningen övertas av experter från samtliga medlemsstater, inom ramen för den verksamhet som bedrivs inom Ständiga kommittén för växtskydd.
13. De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 21, 28.1.1999, s. 21.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande akter med dokumentation uppfyller principiellt de krav beträffande uppgifter och upplysningar som föreskrivs i bilaga II och, vad beträffar minst ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet i fråga, i bilaga III till direktivet, med hänsyn till de föreslagna användningsområdena:

1. Den dokumentation som inlämnades av BASF AG till kommissionen och medlemsstaterna beträffande anförandet i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av BAS 656H (dimetenamid-p) som ett verksamt ämne, och som överlämnades till Ständiga kommittén för växtskydd den 10 juni 1999.
2. Den dokumentation som inlämnades av Cyanamid Agro NV/SA till kommissionen och medlemsstaterna beträffande införandet i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av AC 900001 (pikolinafen) som ett verksamt ämne, och som överlämnades till Ständiga kommittén för växtskydd den 10 juni 1999.

nades till Ständiga kommittén för växtskydd den 10 juni 1999.

3. Den dokumentation som inlämnades av Zeneca Agrochemicals till kommissionen och medlemsstaterna beträffande införandet i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av ZA1963 (pikoxystrobin) som ett verksamt ämne, och som överlämnades till Ständiga kommittén för växtskydd den 10 juni 1999.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen